

Spoštovani,

v čast mi je, da lahko v imenu diplomamtk in diplomantov Višje šole Abitura, smer Ekonomist, enota Zagorje, povem par besed in na kratko opišem našo pot.

Jaz in moji sošolci smo pustolovščino začeli leta 2016. Seveda so se v naši glavi porajala vprašanja, kako začeti, ali smo se pravilno odločili? Najbolj pa nam je odmevalo vprašanje, kako bomo zmogli vse šolske obveznosti vključiti v že tako poln vsakdanjik? Vsi smo imeli naporene urnike v službi, doma, družine, nekateri majhne otroke ... ampak smo hitro spoznali, da imamo na drugi strani razumevajoče profesorje, ki so nas brez mrkih pogledov sprejeli v predavalnico, kljub občasnemu zamujanju.

Ker je Zagorje malo mesto, smo se vsi, vsaj navidez, poznali med sabo, in tako je bil prvi dan malce lažji. Kajti, ko po par letih ponovno stopiš v šolske klopi, je trema velik spremljevalec. Spomnim se, da smo začeli z matematiko pri profesorici doc. dr. Tatjani Dolinšek. Matematika in statistika; strah in trepet za večino, ampak nam je profesorica znala približati predmet, ki smo ga kasneje brez težav opravili.

Vsak profesor je sam po sebi unikat. Nekateri so bolj strogi, drugi spet ne, imajo pa vsi eno skupno lastnost – vsi so bili več kot razumevajoči. Vedno so nam bili na voljo za dodatno razlago, vprašanja, pomoč. Meni osebno je v lepi luči ostal profesor mag. Mušinovič Fadil; res je znal popestriti naše skupne ure, z življenjskimi napotki in izkušnjami. Ure pri njegovem predmetu, so minevale, kot sekunde... Sama sem ga izbrala tudi za mentorja pri pisanju diplomske naloge in lahko rečem, da mi ni žal. Ves čas je bil na razpolago, pomagal, kjer se je zataknilo, spodbujal in resnično je znal motivirati človeka. Profesor, še enkrat najlepša hvala za podporo.

Ko je prišel na vrsto predmet poslovne finance, smo se ob vseh tabelah vsi držali za glavo, si izmenjevali poglede, ampak z malo vaje in treniranja možganov doma ter super razlago profesorice, nam je na koncu tudi to uspelo.

Pa je bil na urniku predmet komuniciranje, katerega je predavala ravnateljica gospa Breda Perčič, ne bom pozabila prve ure, ko sem mislila, da je stroga, da bo predmet težko izpeljati. Polno domačih nalog, javno nastopanje ... pa sem se seveda motila. Sama, zdaj, lahko rečem, sem imela z javnim nastopanjem veliko težav. Prav ona pa nam je pokazala pravilne tehnike, nas bodrila in spodbujala, da smo premagali vse ovire. Tudi njej bi se rada danes lepo zahvalila, ker sem tudi z njeno pomočjo lahko svojo diplomu zagovarjala tik preden so vsi odšli na dopust in me ni pustila v negotovosti vse do septembra. Hvala.

Seveda pa ne smemo pozabiti na naš zlati referat. Toliko dobre volje, razumevanja, kot jo premoreta Mojca in Marko, jo malokdo. Nikoli ni bil problem pogovoriti se s profesorjem, nam prilagoditi datum izpita, pošiljati izgubljene položnice vsak mesec znova, ničkolikokrat prijavljati in odjavljati od izpita. Lahko rečemo samo, ISKRENA HVALA za potrpežljivost.

Zdaj, ko je študij za nami, lahko rečem, da je bila odločitev zanj, prava. Ves trud, se nam je obrestoval in prestopili smo še eno stopnico višje v našem življenju, zame pomembno. Diploma je v rokah.

Vsem diplomantkam in diplomantom iskreno čestitam ob uspešnem zaključku študija. In še enkrat se iskreno zahvaljujem vsem profesorjem, ravnateljici in navsezadnje tudi našim domačim - brez podpore vseh nam ne bi uspelo.

In za konec še ena misel: *Znanje je zaklad, ki povsod spremlja svojega lastnika (kitajski pregovor).*

Tamara Marinović